

Pagaidu versija

2017. gada 10. maij? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Eiropas Savien?bas ier?dnis – Civildienesta noteikumi – Oblig?ta dal?ba Eiropas Savien?bas iest?žu soci?l? nodrošin?juma sh?m? – Dal?bvalst? g?ti ien?kumi no nekustam? ?pašuma – Pien?kums atbilstoši dal?bvalsts ties?b?m maks?t visp?r?ju soci?lo iemaksu, soci?lo iemaksu un papildiemaksas – Dal?ba š?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma pakalpojumu finans?šan?

Lieta C?690/15

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *cour administrative d'appel de Douai* (Francija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2015. gada 14. decembr? un kas Ties? re?istr?ts 2015. gada 21. decembr?, tiesved?b?

Wenceslas de Lobkowicz

pret

Ministère des Finances et des Comptes publics.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js K. L?nartss [*K. Lenaerts*], priekšs?d?t?ja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], pal?tu priekšs?d?t?ji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ileši?s [*M. Ileši?*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Bergere [*M. Berger*] un A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Šv?bi [*D. Šváby*], E. Jaraš?ns [*E. Jaraši?nas*], K. G. Fernlunds [*C.G. Fernlund*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents),

?ener?ladvok?ts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekret?re V. Džakobo?Peironela [*V. Giacobbo?Peyronnel*], administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2016. gada 18. oktobra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *W. de Lobkowicz* v?rd? – *G. Hannotin*, avocat,
- Francijas vald?bas v?rd? – *G. de Bergues*, *D. Colas*, *R. Coesme* un *D. Segoin*, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *D. Martin* un *G. Gattinara*, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2016. gada 6. decembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par Savien?bas ties?bu interpret?ciju, lai noskaidrotu, vai past?v princips, saska?? ar kuru ir piem?rojami tikai vienas valsts ties?bu akti,

tāds kā tas, kas izteikts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1999. gada 8. februāra Regulu (EK) Nr. 307/1999 (OV 1999, L 38, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), un pēc tam – ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.), kā to interpretējusi Tiesa 2015. gada 26. februāra spriedumā *de Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123).

2 Šis līgums iesniegts tiesvedībā starp *W. de Lobkowicz*, pensionētu Eiropas Komisijas ierēdni, un *ministère des Finances et des Comptes publics* [Finanšu un budžeta ministriju] (Francija) attiecībā uz viņam veicamajām sociālajām iemaksām par laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam par Francijā gūtajiem ienākumiem no nekustamā īpašuma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV 2010, C 83, 266. lpp.; turpmāk tekstā – “protokols”), 12. pants ir formulēts šādi:

“Savienības ierēdņi un pārzīņi darbinieki maksā Savienībai nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tiem maksā Savienība, saskaņā ar nosacījumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktu procedūru, pieņemot regulas atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm.

Viņi ir atbrīvoti no valsts nodokļiem no algas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.”

4 Saskaņā ar šo protokola 13. pantu:

“Piemērojot ienākumu nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī piemērojot starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, Savienības ierēdņiem un pārzīņiem darbiniekiem, kas tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, stājoties Savienības dienestā, gan valsts, kurā viņi faktiski dzīvo, gan valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, pieņem, ka to pastāvīgā dzīvesvieta ir valsts, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi [...].”

[..].”

5 Saskaņā ar šo protokola 14. pantu:

“Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka Savienības ierēdņu un pārzīņu darbinieku sociālās nodrošinājuma sistēmu.”

6 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) un Pārzīņu darbinieku nodarbināšanas kārtība tika pieņemti ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumus un Pārzīņu darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus (OV 1968, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (ES) Nr. 1324/2008 (OV 2008, L 345, 17. lpp.).

7 Civildienesta noteikumu 72. pant? ir noteikts:

“1. Ier?dnis [...] ir apdrošin?t[s] slim?bas gad?jumiem l?dz 80 % no radušos izdevumu, iev?rojot noteikumus, kas izstr?d?ti, Savien?bas iest?d?m vienojoties p?c apspriešan?s ar Civildienesta noteikumu komiteju. [...]

[..]

No ier?d?a atalgojuma ietur vienu trešo da?u no iemaksas, kas vajadz?ga š?dai apdrošin?šanai, bet t?, lai ietur?t? summa nep?rsniegtu 2 % no vi?a pamatalgas.

[..]”

8 Civildienesta noteikumu 73. pants ir formul?ts š?di:

“1. Ier?d?a risks saslimt ar profesion?laj?m slim?b?m [arodslim?b?m] un negad?jumu risks ir apdrošin?ts no dienesta uzs?kšanas datuma saska?? ar [Savien?bas] iest?žu kop?ju vienošanos, apspriežoties ar Civildienesta noteikumu komiteju. Tas iemaks? ar profesion?lo darb?bu nesaist?tu risku apdrošin?šanas izmaksas l?dz 0,1 % apm?r? no pamatalgas.

[..]”

9 Saska?? ar Civildienesta noteikumu 83. pantu:

“1. Pabalstus, ko izmaks? atbilstoši šai pensiju programmai, sedz no [Savien?bas] budžeta. Dal?bvalstis kop?gi garant? šo pabalstu samaksu atbilst?gi š?du izdevumu finans?juma apjomam.

[..]

2. Ier?d?iem j?finans? viena trešda?a no š?das pensiju programmas izmaks?m. Iemaksu summa ir 10,9 % no ier?d?a pamatalgas, ne?emot v?r? 64. pant? paredz?tos korekcijas koeficientus. To katru m?nesi atskaita no ier?d?u alg?m. [...]

[..]”

10 Šaj? 83. panta 2. punkt? paredz?t? iemaksu likme katru gadu tiek kori??ta. 2009.–2011. gada – par ko ir runa pamatliet? – 1. j?lij?, t? tika noteikta attiec?gi 11,3 %, 11,6 % un 11 % apm?r?.

11 Atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 2. panta 1. punktam t? “attiecas uz darbiniekiem vai pašnodarbin?t?m person?m, un uz studentiem, uz kuriem attiecas vienas vai vair?ku dal?bvalstu ties?bu akti un kuri ir k?das dal?bvalsts pilso?i, vai kuri ir bezvalstnieki vai b?g?i, kas dz?vo k?d? dal?bvalst?, k? ar? vi?u ?imenes locek?i vai vi?us k? apg?dniekus zaud?jušie ?imenes locek?i.”

12 Š?s regulas 13. panta 1. punkt? noteikts, ka “darba ??m?js, uz kuru attiecin?ma š? regula, ir pak?auts tikai vienas dal?bvalsts ties?bu aktiem. Šos ties?bu aktus nosaka saska?? ar šo sada?u.”

13 Regula Nr. 1408/71 tika atcelta no 2010. gada 1. maija, kad s?ka piem?rot Regulu Nr. 883/2004. Tom?r Regulas Nr. 1408/71 2. panta 1. punkta un 13. panta 1. punkta formul?jums b?t?ba ir t?ds pats k? Regulas Nr. 883/2004 attiec?gi 2. panta 1. punkta un 11. panta 1. punkta formul?jums.

Francijas ties?bu akti

14 Saskaņā ar *code de la sécurité sociale* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa], redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiem, L. 136⁶. pantu fiziskām personām, kas ir Francijas nodokļu rezidenti *code général des impôts* [Vispārējā nodokļu kodeksa] 4.B panta izpratnē, saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa 1600⁰.C pantu, kas ir viena no šā kodeksa normām, kura attiecas uz “vispārējā sociālo iemaksu [*contribution sociale généralisée*], ko iekasā iedzīvotājiem valsts kases, Vecuma solidaritātes fonda un obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas vajadzībām” (turpmāk tekstā – “CSG”), par ienākumiem no pašuma, konkrēti, par ienākumiem no nekustamā pašuma, ir jāveic iemaksa, kuru uzliek neto summai, kas tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli.

15 Saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa 1600⁰ F *bis* pantu, tās redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiem, minētajām personām par šiem ienākumiem turklāt ir jāmaksā “sociālā iemaksa” atbilstoši Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 245¹⁴. pantam, kuras likme attiecīgajiem gadiem saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 245¹⁶. pantu bija noteikta 2 % apmērā no šiem ienākumiem. Ar no *code de l'action sociale et des familles* [Sociālo un iedzīvotāju tiesību kodeksa] izriet, ka par šiem ienākumiem saskaņā ar tās L. 14–10⁴. pantu ir jāveic papildiemaksa 0,3 % apmērā, turklāt atbilstoši šā kodeksa L. 262²⁴. pantam – papildiemaksa 1,1 % apmērā.

Fakti pamatlīetā un prejudiciālais jautājums

16 *W. de Lobkowicz*, kas ir Francijas pilsonis, bija Komisijas ierēdnis no 1979. gada līdz savas pensionēšanās brīdim, proti, 2016. gada 1. janvārim. Šajā statusā viņš bija piesaistīts Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma shēmai.

17 Atbilstoši protokola 13. pantam *W. de Lobkowicz* nodokļu rezidence ir Francija. Šajā dalībvalstī viņš gūst ienākumus no nekustamā pašuma. Par laikposmu no 2008. līdz 2011. gadam tiem tika piemērota CSG, iemaksa sociālā parādā izlīdzināšanai [*contribution pour le remboursement de la dette sociale*] (turpmāk tekstā – “CRDS”), sociālā iemaksa 2 % apmērā, kā arī papildiemaksas pie šīs iemaksas 0,3 % un 1,1 % apmērā.

18 Pēc nodokļu iestādes atteikuma apmierināt viņa lūgumu atbrīvot viņu no minētajām iemaksām *W. de Lobkowicz* cēla prasību par atbrīvošanu no maksājumiem *tribunal administratif de Rouen* [Ruānas Administratīvā tiesā] (Francija).

19 Ar 2013. gada 13. decembra spriedumu šā tiesa nosprieda par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas tiesvedības laikā piešķirto atbrīvojumu apmērā attiecībā uz CRDS iemaksām, kuras *W. de Lobkowicz* bija jāmaksā par strādājamo gadiem, un pārējo daļu prasību noraidīja.

20 Par šo spriedumu *W. de Lobkowicz* cēla apelācijas sūdzību *cour administrative d'appel de Douai* [Duā Administratīvā apelācijas tiesā] (Francija). Viņš tai galvenokārt prasa atzīt, ka viņš ir atbrīvots no atlikušajām sociālajām iemaksām, par kurām ir strīds.

21 Iesniedzējtiesa vispirms norāda, ka attiecīgās iemaksas ir aplikšana ar nodokļiem valsts tiesību izpratnē, un tādējādi to pamatotību neietekmē apstāklis, ka *W. de Lobkowicz* vai viņa iedzīvotāji saistībā ar to negūst nekādu tiešu labumu.

22 Turpinājums tās norāda, ka no Tiesas 2015. gada 26. februāra sprieduma *de Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123) izriet, ka nodokļu maksājumi par ienākumiem no pašuma, kuriem ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām sociālā nodrošinājuma jomām, kas uzskaitītas Regulas Nr. 1408/71 4. pantā, proti, CSG, sociālā iemaksa 2 % apmērā un papildiemaksa 0,3 % apmērā ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā. To pašu iemeslu dēļ, kurus Tiesa norāda minētajā

spriedum?, iesniedz?jtiesa uzskata, ka ar? papildiemaksa 1,1 % apm?r? j?apl?ko k? t?da, kas ietilpst š?s regulas piem?rošanas jom?.

23 Tom?r t? atg?dina, ka Tiesa 2000. gada 3. oktobra sprieduma *Ferlini* (C?411/98, EU:C:2000:530) 41. punkt? jau ir nospriedusi, ka Savien?bas ier?d?i un vi?u ?imenes locek?i, kas ir oblig?ti apdrošin?ti Savien?bas iest?žu soci?l? nodrošin?juma sist?m?, nevar tikt uzskat?ti par darba ??m?jiem Regulas Nr. 1408/71 izpratn?. T?d?j?di š?s regulas 13. pant? nostiprin?tais princips par tikai vienas dal?bvalsts ties?bu aktu piem?rošanu uz vi?iem neattiecas.

24 Visbeidzot, iesniedz?jtiesa preciz?, ka, lai gan Savien?bas ier?d?iem ir darba ??m?ja statuss LESD 45. panta ties?bu normu izpratn?, šaj? pant? neesot paredz?ts neviens visp?r?js krit?rijs pilnvaru sadal?jumam starp dal?bvalst?m un Savien?bas iest?d?m attiec?b? uz soci?l? nodrošin?juma pabalstu vai speci?lo no iemaks?m neatkar?gu pabalstu finans?šanu, kas ?autu uzskat?t, k? to dara *W. de Lobkowicz*, ka vi?a pien?kums veikt š?s iemaksas b?tu kvalific?jams par “diskrimin?jošu pas?kumu” š? panta izpratn?.

25 Uzskat?dama, ka tom?r past?v šaubas par *W. de Lobkowicz* apstr?d?t? pien?kuma veikt iemaksas sader?bu ar Savien?bas ties?b?m, *cour administrative d’appel de Douai* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai k?ds Savien?bas ties?bu princips nepie?auj to, ka Eiropas Komisijas ier?dnim ir j?maks? visp?r?ja soci?l? iemaksa, soci?la iemaksa un š?s iemaksas papildiemaksas ar likmi 0,3 % un 1,1 % par Eiropas Savien?bas dal?bvalst? g?tiem ien?kumiem no nekustam? ?pašuma?”

Par prejudici?lo jaut?jumu

Par pie?emam?bu

26 Francijas vald?ba galvenok?rt apgalvo, ka l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir nepie?emams t?p?c, ka ar to Tiesai neesot nor?d?ti nepieciešamie faktiskie apst?k?i, lai t? var?tu lietder?gi atbild?t uz uzdoto jaut?jumu. Proti, iesniedz?jtiesa esot uzdevusi jaut?jumu saist?b? ar LESD 45. pantu, nepreciz?jot nedz pras?t?ja pamatliet? pilson?bu, nedz to, vai šis p?d?jais min?tais, lai veiktu profesion?lo darb?bu, ir izmantojis savas br?vas p?rvietošan?s ties?bas.

27 Šaj? zi?? j?atg?dina, ka Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegtu l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu tikai taj? gad?jum?, ja l?gt? Savien?bas ties?bu interpret?cija ac?mredzami nav saist?ta ar pamatlietas faktiem vai ar t?s priekšmetu, ja probl?mai ir hipot?tisks raksturs vai ar? ja Tiesas r?c?b? nav zi?u par faktiskajiem vai juridiskajiem apst?k?iem, kas ir nepieciešami, lai sniegtu nol?mumu par uzdotajiem jaut?jumiem (it ?paši skat. spriedumus, 2010. gada 22. j?nijs, *Melki un Abdeli*, C?188/10 un C?189/10, EU:C:2010:363, 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2013. gada 18. apr?lis, *Mulders*, C?548/11, EU:C:2013:249, 27. punkts).

28 Vajadz?ba sniegt valsts tiesai noder?gu Savien?bas ties?bu interpret?ciju prasa, k? uzsv?rts Tiesas reglamenta 94. pant?, lai valsts tiesa izkl?st?tu lietas faktiskos un tiesiskos apst?k?us, uz ko attiecas t?s uzdotie jaut?jumi, vai vismaz paskaidrotu šo jaut?jumu pamat? esošos faktu pie??mumus (spriedumi, 2010. gada 11. marts, *Attanasio Group*, C?384/08, EU:C:2010:133, 32. punkts, un 2013. gada 5. decembris, *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken*, C?514/12, EU:C:2013:799, 17. punkts).

29 Šaj? gad?jum? j?nor?da, ka iesniedz?jtiesas uzdotais jaut?jums neapstr?dami attiecas uz Savien?bas ties?bu interpret?ciju. Šaj? zi?? ir j?uzsver, ka pret?ji Francijas vald?bas apgalvotajam šis jaut?jums skaidri neskar uz LESD 45. pantu, bet visp?r?gi attiecas uz “Savien?bas ties?bu principu”, kas nepie?autu to, ka Savien?bas ier?dnim j?maks? t?das soci?l?s

iemaksas k? pamatliet? par vi?a nodok?u rezidences dal?bvalst? g?tiem ien?kumiem no nekustam? ?pašuma.

30 Turkl?t l?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu ir izkl?st?ts pamatlietas priekšmets, k?ds tas izriet no š? sprieduma 17.–20. punkta, kuros atk?rtoti iesniedz?jtiesas konstat?tie fakti. Š? tiesa atg?dina ar? atbilstošo valsts ties?bu normu saturu un izkl?sta iemeslus, kas tai likuši šaub?ties par Savien?bas ties?bu interpret?ciju, atsaukdam?s uz Tiesas judikat?ru attiec?gaj? jom? un, konkr?t?k, uz 2015. gada 26. febru?ra spriedumu *de Ruyter* (C?623/13, EU:C:2015:123).

31 T?d?j?di ir j?uzskata, ka l?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu ir ietvertas zi?as par faktiskajiem vai juridiskajiem apst?k?iem, kas Tiesai ?auj sniegt iesniedz?jtiesai noder?gu atbildi.

32 Š?dos apst?k?os l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir pie?emams.

Par lietas b?t?bu

33 Ar savu jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai princips, ka soci?l? nodrošin?juma jom? ir piem?rojami tikai vienas valsts ties?bu akti, k?ds tas izteikts Regul? Nr. 1408/71 un p?c tam – Regul? Nr. 883/2004 un preciz?ts 2015. gada 26. febru?ra spriedum? *de Ruyter* (C?623/13, EU:C:2015:123), ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas nepie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu k? pamatliet?, kur? paredz?ts, ka par ien?kumiem no nekustam? ?pašuma, kurus dal?bvalst? ir guvis Savien?bas ier?dnis, kura nodok?u rezidence ir šaj? dal?bvalst?, ir j?maks? soci?l?s iemaksas, kas tiek izmantotas š?s pašas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?mas finans?šanai.

34 Ir j?atg?dina, pirmk?rt, ka, lai ar? dal?bvalstis saglab? kompetenci savas soci?l? nodrošin?juma sist?mas organiz?šan?, t?m, izmantojot š?s pilnvaras, tom?r ir j?iev?ro Savien?bas ties?bas (šaj? zi?? skat. spriedumus, 2008. gada 1. apr?lis, *Gouvernement de la Communauté française un gouvernement wallon*, C?212/06, EU:C:2008:178, 43. punkts; 2016. gada 21. janv?ris, Komisija/Kipra, C?515/14, EU:C:2016:30, 38. punkts, k? ar? 2016. gada 6. oktobris, *Adrien u.c.*, C?466/15, EU:C:2016:749, 22. punkts).

35 Otrk?rt, Savien?bas ier?dnim k? k?das dal?bvalsts pilsonim, kurš str?d? citas dal?bvalsts, kas nav vi?a izcelsmes dal?bvalsts, teritorij?, var b?t migr?joša darba ??m?ja statuss LESD 45. panta izpratn?. Tas tom?r nemaina to, ka, cikt?l uz Savien?bas ier?d?iem neattiecas valsts ties?bu akti soci?l? nodrošin?juma jom?, k? min?ts Regulas Nr. 1408/71 2. panta 1. punkt? vai šaj? paš? Regulas Nr. 883/2004 ties?bu norm?, kur defin?ta šo regulu piem?rojam?ba person?m, šie ier?d?i nevar tikt kvalific?ti k? “darba ??m?ji” min?to normu izpratn?. Šaj? kontekst? uz vi?iem neattiecas ar? LESD 48. pants, ar kuru Padomei ir uztic?ts uzdevums – izveidot sist?mu, kas darba ??m?jiem ?autu p?rvar?t š??rš?us, kurus tiem var rad?t valsts ties?bu akti soci?l? nodrošin?juma jom?, – kuru t? ir izpild?jusi, pie?emdama Regulu Nr. 1408/71 un p?c tam Regulu Nr. 883/2004 (šaj? zi?? skat. spriedumus, 2000. gada 3. oktobris, *Ferlini*, C?411/98, EU:C:2000:530, 41. un 42. punkts, un 2004. gada 16. decembris, *My*, C?293/03, EU:C:2004:821, 34.–37. punkts).

36 Savien?bas ier?d?iem ir piem?rojama Savien?bas iest?žu kop?j? soci?l? nodrošin?juma sist?ma, kuru atbilstoši protokola 14. pantam noteicis Eiropas Parlaments un Padome, pie?emot regulas parastaj? likumdošanas proced?r? un p?c apspriešan?s ar attiec?gaj?m iest?d?m.

37 Š? soci?l? nodrošin?juma sist?ma tika izveidota ar Civildienesta noteikumiem, kuru V sada?? “Ier?d?u atalgojums un soci?l?s nodrošin?šanas pabalsti” un, konkr?t?k, š?s sada?as 2. un 3. noda?? par soci?l?s nodrošin?šanas pabalstiem un pensij?m ir paredz?ti Savien?bas ier?d?iem piem?rojamie noteikumi.

38 Tādējādi Savienības ierēdņu tiesiskais stāvoklis attiecībā uz viņu pienākumiem sociālā nodrošinājuma jomā ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā viņu darba saiknes ar Savienību dēļ (šajā ziņā skat. spriedumu, 1983. gada 13. jūlijs, *Forcheri*, 152/82, EU:C:1983:205, 9. punkts).

39 Dalībvalstīm uzliktais pienākums ievērot Savienības tiesības, kad tās īsteno savu kompetenci savu sociālā nodrošinājuma sistēmu organizāšanā, kāds tas atgādina šo sprieduma 34. punktu, tādējādi attiecas arī uz noteikumiem, kuri reglamentē darba attiecības, kas Savienības ierēdņiem ir ar Savienību, proti, attiecīgajam protokola un Civildienesta noteikumu normām.

40 Šajā ziņā, kā secinājumu 72. punkts ir norādījis ģenerālvokāts, pirmkārt, protokolam ir tās pats juridiskais spēks kā Līgumiem (atzinums 2/13 (Savienības pievienošana ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 161. punkts).

41 Pēc analoģijas ar protokola 12. pantu, kurā attiecībā uz Savienības ierēdņiem ir noteikts, ka viņi Savienībai maksā nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tie maksā, un līdz ar to paredzēts atbrīvojums no valsts nodokļiem par šo summām, šo protokola 14. pants, ciktāl tajā Savienības iestādēm ir piešķirta kompetence noteikt to ierēdņu sociālā nodrošinājuma sistēmu, ir uzskatāms par to, kas paredz, ka dalībvalstīm tiek liegta kompetence noteikt Savienības ierēdņiem pienākumu būt piesaistītiem valsts sociālā nodrošinājuma sistēmai un šo ierēdņu pienākumu piedalīties šādās sistēmās finansēšanā.

42 Otrkārt, Civildienesta noteikumiem, ciktāl tie tika paredzēti ar Regulu Nr. 259/68, ir visas ierobeģības, kas minētas LESD 288. pantā, saskaņā ar kuru regula ir vispārpiemērojama, uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. No tā izriet, ka Civildienesta noteikumi ir saistoši arī dalībvalstīm (šajā ziņā skat. spriedumus, 1981. gada 20. oktobris, Komisija/Belģija, 137/80, EU:C:1981:237, 7. un 8. punkts; 1987. gada 7. maijs, Komisija/Belģija, 186/85, EU:C:1987:208, 21. punkts; 2003. gada 4. decembris, *Kristiansen*, C-92/02, EU:C:2003:652, 32. punkts, kā arī 2015. gada 4. februāris, *Melchior*, C-647/13, EU:C:2015:54, 22. punkts).

43 Šajā kontekstā jānorāda, ka no Civildienesta noteikumu 72. panta 1. punkta ceturtās daļas izriet, ka daļa no apdrošināšanai pret slimības risku nepieciešamās iemaksas ir jāmaksā šķēmas dalībniekam, bet šo iemaksa nevar pārsniegt 2 % no viņa pamatalgas. Civildienesta noteikumu 73. panta 1. punkts ir paredzēts, ka ierēdņa risks saslimt ar profesionālajām slimībām (arodslimībām) un negadājumu risks ir apdrošināts no dienesta uzsākšanas datumā un ka viņš obligāti sedz ar profesionālo darbību nesaistītu risku apdrošināšanas izmaksas līdz 0,1 % apmērā no pamatalgas. No Civildienesta noteikumu 83. panta 2. punkta izriet arī, ka ierēdņiem jāfinansē viena trešdaļa no pensiju programmas izmaksām un ka šo iemaksa ir noteikts procents no ierēdņa pamatalgas.

44 No iepriekš minētā izriet, ka vienīgi Savienība – un ne dalībvalstis – ir kompetenta paredzēt noteikumus, kas piemērojami Savienības ierēdņiem attiecībā uz viņu pienākumiem sociālā nodrošinājuma jomā.

45 Kā savu secinājumu 76. punkts ir norādījis ģenerālvokāts, ar protokola 14. pantu un Civildienesta noteikumu tiesību normām sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz Savienības ierēdņiem tiek pildīts uzdevums, kas ir analoģisks Regulas Nr. 1408/71 13. pantam un Regulas Nr. 883/2004 11. pantam paredzētajiem uzdevumiem – aizliegt pienākumu Savienības ierēdņiem veikt iemaksas dažādās šīs jomas shēmās.

46 Tādējādi ar tādā dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram no Savienības ierēdņu ienākumiem ir jāmaksā sociālās iemaksas, kas ir konkrēti paredzētas attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma shēmu finansēšanai, netiek ieviesta ekskluzīvā kompetence, kas Savienībai ir piešķirta gan ar protokola 14. pantu, gan ar attiecīgajam Civildienesta noteikumu tiesību normām, it īpaši tām, ar kurām tiek noteiktas Savienības ierēdņu obligātās iemaksas sociālā nodrošinājuma shēmas finansēšanai.

47 Turklāt ar šādu tiesisko regulējumu varētu tikt neieviesta vienlīdzīga attieksme pret Savienības ierēdņiem un tādējādi tas atturētu no profesionālo darbības veikšanas Savienības iestādē, jo dažiem ierēdņiem būtu jāveic iemaksas ne vien kopā ar Savienības sociālā nodrošinājuma sistēmu, bet arī valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā.

48 Šo analīzi neliek apšaubīt Francijas valdības apgalvojumi, saskaņā ar kuriem sociālās iemaksas, par kurām ir runa pamatlietā, tiek kvalificētas kā "nodokļi", kas skar nevis ienākumus no darba, bet gan ienākumus no nekustamā īpašuma, un par ko netiek tieši saņemts atlīdzinājums vai labums sociālā pabalstu veidā. Proti, kā izriet no iesniedzējtiesas sniegtajam norādēm, jebkurš gadījums šīs iemaksas tieši un konkrēti tiek izmantotas Francijas sociālā nodrošinājuma sistēmas jomu finansēšanai. Tādējādi tādām Savienības ierēdņiem kā *W. de Lobkowicz* nevar tikt uzlikts pienākums tās veikt, jo viņa finansiālās saistības sociālā nodrošinājuma jomā reglamentē vienīgi protokols, kā arī Civildienesta noteikumi, un šā iemesla dēļ uz tām neattiecas dalībvalstu kompetence (pēc analoģijas attiecībā uz Regulu Nr. 1408/71 skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 31., 23., 26., 28. un 29. punkts).

49 Ēmot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka protokola 14. pants, kā arī Civildienesta noteikumu tiesību normas par Savienības iestādē kopā ar sociālā nodrošinājuma sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā paredzēts, ka par ienākumiem no nekustamā īpašuma, kurus dalībvalstī ir guvis Savienības ierēdnis, kura nodokļu rezidence ir šajā dalībvalstī, ir jāmaksā sociālās iemaksas, kas tiek izmantotas šīs pašas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansēšanai.

Par tiesāšanas izdevumiem

50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kas pievienots LES, LESD un EAEK Iģuma pielikumā, 14. pants, kā arī Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu tiesību normas par Savienības iestādē kopā ar sociālā nodrošinājuma sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā paredzēts, ka par ienākumiem no nekustamā īpašuma, kurus dalībvalstī ir guvis Savienības ierēdnis, kura nodokļu rezidence ir šajā dalībvalstī, ir jāmaksā sociālās iemaksas, kas tiek izmantotas šīs pašas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansēšanai.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.